

[Alfred Jensen.]

den bitterhed, der kan opstå, behøver man ikke at male på væggen, det er i virkeligheden overflødigt. Hvis man vil lade organisationerne selv tage stilling til det spørgsmål, så er der mulighed derfor.

Jeg sagde i går, at det, forslaget gik ud på, reelt var voldgift. Det blev ikke modsagt, og jeg tager det som en bekræftelse på, at det er en form for voldgift. Men det, man foreslår i dag, er jo ikke et hak bedre, tværtimod. Her drejer det sig om et forslag, som man ikke engang vil bringe ud til medlemmerne, så de er i stand til at se på det og diskutere det. Vi andre, der skal tage stilling til sagen her, har jo heller ikke haft for megen tid til at se på den, faktisk for kort tid. Den beskedne trykfejl, der findes i betænkningen, vidner også om, hvor hurtigt det hele er gået.

Efter vor opfattelse er det aldeles urimeligt at behandle et sådant spørgsmål som løn og arbejdstid på den måde, der her foreslås.

Vi kan ikke gå ind for en sådan tilside-sættelse af medlemmernes rettigheder, og vi må vende os imod den her foreslåede afgørelse af konflikten. Når man optræder sådan, som man gør her — og det gør man den ene gang efter den anden —, betyder det jo i virkeligheden, at man reelt berøver medlemmerne indflydelse på deres løn- og arbejdsvilkår. Hverken den danske rigsdag eller den danske fagbevægelse er i det lange løb tjent med en sådan optræden, tværtimod. Man forstår så udmærket, hvorfor det i lovforslagets paragraffer fastslås, at strejke er forbudt i den kommende tid. Det er klart, at medlemmerne, arbejderne, må miste respekten for overenskomster, når overenskomsterne påtvinges dem på den måde, som det her sker.

Vi kan altså ikke stemme for det foreliggende ændringsforslag, men går ind for, at det sendes ud til urafstemning eller afstemning i kompetent forsamling, som det nu er foreskrevet i organisationernes love. Jeg skal derfor slutte med at stille følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketetinget udtaler, at forligsmændens mæglingforslag med de ændringer, der følger af parternes seneste forhandlinger, bør udsendes til afgørelse ved afstemning i organisationerne efter disses gældende regler,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketetinget udtaler, at forligsmændens mæglingforslag med de ændringer, der følger af parternes seneste forhandlinger, bør udsendes til afgørelse ved afstemning i organisationerne efter disses gældende regler,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Det fremsatte forslag om overgang til næste sag på dagsordenen indgår nu i forhandlingen.

Viggo Starcke: Idet jeg kort skal henvisse til mine udtalelser ved første behandling, skal jeg meddele, at retsforbundet ikke har kunnet tiltræde forslaget i den af udvalget foreslåede form, selvom vi vil anerkende, at det i denne form er bedre end som foreslået af regeringen.

Hvad angår stridsspørgsmålet arbejdstiden, vil jeg gerne benytte lejligheden til at gøre opmærksom på, at i „Nationaltidende“s ekspresudgave for i nat står der i underoverskriften:

„Spørgsmålet om arbejdstiden skal afgøres af kommission.“

Jeg tror, det er rigtigt at gøre befolkningen opmærksom på, at det skal undersøges, men ikke afgøres.

Fra vor side anser vi det for at være et meget farligt præcedens, at parterne ved denne udvikling af sagerne ligesom opdrages til at indtage et stejlere standpunkt i forhandlingerne i stedet for at søge at finde hverandre, særlig i tilfælde, hvor differencerne kun er små, fordi parterne efterhånden har en berettiget forventning om, at sagen senere kan indankes for rigsdagen. Rigsdagen har en magt til at lovgive, men den mangler i virkeligheden saglig indsigt som voldgiftsdomstol. I den her foreliggende konflikt er det vor mening, at der lettere ville være opnået enighed mellem parterne, hvis de ikke havde haft regeringen og rigsdagen at sidde og se hen til. Det er efter vor mening en dårlig vane, der er ved at udvikle sig, og det vil tjene både parterne, samfundet og rigsdagens anseelse bedst, hvis denne vane ikke fæstnes. Derfor vil vi fra vor side stemme imod forslaget.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Venstres ærede ordfører, det ærede medlem hr. Axel Kristensen, gjorde nogle mere partiagitatorisk prægede bemærkninger og sagde bl. a., at stillingen var den, at jeg for mit vedkommende helt havde givet op, og derfor stod rigsdagen på bar bund, da man påbegyndte behandlingen af denne sag.